ב"ה

קונטרס

# דרשות התחזקות

# תוכן הדרשות


דרשת הגה"צ אב"ד ור"מ שליט"א ד' ויקה"פ ........................................................ א

דברות קודש מכ"ק מרן רבינו שליט"א ס"ג תשא........................................................ יז

דברי התחזקות מכ"ק מרן רבינו שליט"א במאורעות הזמן .................................... כב

מתוך דברות קודש בסעודת משתה היין................................................................ כח

# דברי חיזוק והתעוררות
# מהגה"צ אב"ד דקהלתינו וומס"ב שליט"א
## בשליחות הקודש של מר אביו
# כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א
## ד' ויקהל-פקודי שנת תש"פ לפ"ק

**מיר** שטייען יעצט אין מורא'דיגע טעג, פון איין זייט איז א מורא'דיגע שמחה פאר כלל ישראל, אונז שטיי מיר אין די זמנים פון גאולה לגאולה, מען איז ארויסגעגאנגען פון יום טוב פורים, מען דארף זיך צוגרייטן צום גרויסן יום טוב פסח, וואס געוועגליך ווייס מיר אונז שואלין ודורשין בהלכות החג קודם החג שלשים יום, ס'האט זיך שוין אנגעהויבן די הכנות צום יום טוב פסח הבעל"ט.

**למעשה** היי יאר תש"פ איז דא א גזירה מן השמים וואס טויזנטער יארן איז נאכנישט געווען אזא גזירה אויף די גאנצע וועלט, אז וואו אימער ס'וואוינען מענטשן איז דא א פחד א מורא, מענטשן האבן מורא צו גיין אויף די גאס, מענטשן האבן מורא צו זיין אינדערהיים, ס'איז נוגע פשוט אויף לעבן.

**ליידער** האט עס געקאסט שוין טויזנטער מענטשן, טויזנטער גויים זענען שוין געשטארבן לא עלינו ולא עליכם. ס'איז דא אסאך חולי ישראל וואס זענען ממש אין א סכנת נפשות, און זיי דארפן רחמי שמים און אסאך תפילות ישראל זיי זאלן ארויסקריכן פון די סכנה וואו זיי זענען יעצט ליידער.

### די שלשה עמודי עולם זענען בטל געווארן

**ס'איז** ליידער נוגע מער אויף רוחניות אויך, די קלאפ וואס רוחניות האט געכאפט יעצט אין דעם מצב, אנגעהויבן מיט אלע דריי עמודי עולם

אויף וואס די וועלט שטייט, די וועלט שטייט על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים אויף צדקה וחסד.

**א)** לימוד התורה האט געכאפט א מורא׳דיגע קלאפ,ליידער איז נתבטל געווארן שיעורי תורה ברבים בכל קצוי תבל ממש, ס׳איז נאך אזוינס נישט געוועזן זייט מתן תורה אז אזויפיל תורה אין די גאנצע וועלט זאל נתבטל ווערן, ס׳איז אייביג געוועזן מקומות וואו מענטשן האבן געוואוינט, אידישע קינדער האבן געוואוינט, זיי האבן געלערנט תורה, ס׳האט זיך געקענט האלטן, אויב נישט אין דעם מקום איז עס געוועזן אין א צווייטע מקום, אפילו ביים מבול, ס׳איז נאך געוועזן סאך פאר מתן תורה, ארץ ישראל איז ניצול געווארן, אייביג איז געוועזן מקומות וואס איז געוועזן פלעצער וואו מען האט געקענט אנהאלטן שיעורי תורה, ס׳האט נישט אזוי שטארק געשטערט.

**אבער** אין יעצטיגן מצב אז ס׳זאל זיין אזא מין ביטול תורה ברבים אזוי ווי אונז געפינן מיר זיך יעצט ליידער, דאס איז נוגע פאר בעלי בתים; אזויפיל ישיבות זענען ליידער נתבטל געווארן, געמוזט צומאכן די ישיבות, איבעראל בכל קצוי תבל האט מען געמוזט אהיימשיקן די בחורים זיי קענען נישט עוסק זיין בתורה; תינוקות של בית רבן, הבל פיהן של תינוקות של בית רבן וואס די וועלט שטייט אויף דעם.

**שטייט** אין די גמרא אמר ריש לקיש משום ר׳ יהודא נשיאה אין העולם נתקיים אלא בשביל הבל תינוקת של בית רבן, די גמרא שטייט אין מס׳ כלה, יעדן טאג גייט ארויס א מלאך פונעם אויבערשטן, ער וויל אוועקלייגן די וועלט, ער וויל איבערדרייען די וועלט, דער אויבערשטער זעט אָבער תינוקות של בית רבן שיושבין בבתי מדרשות איז דער אויבערשטער׳ס כעס נהפך לרחמים און דאס איז מציל די וועלט, ווען נישט די הבל פיהם של תינוקות של בית רבן וואלט שוין די וועלט לאנג חרוב געוואָרן.

**מיר** האמיר געהאט דעם כח פון תינוקת של בית רבן האמיר געהאט אויף וואס זיך צו פארלאזן, ליידער אין די גאנצע וועלט איז תינוקות של בית רבן נתבטל געווארן.

**ב)** תפילה בציבור, אזויפיל אידישע קינדער קענען נישט דאווענען בציבור ברוב עם אזוי ווי זיי זענען געווען אלעמאל נזהר; מ׳קען נישט גיין אין מקוה. דאס איז דער עמוד העולם פון תפילה.

**ג)** דער עמוד העולם פון צדקה וחסד, ווען אידישע קינדער זענען געווען אין בתי מדרשות אזוי ווי אלע טעג ביז יעצט, וויפיל צדקה וחסד איז ארויסגעגאנגען פון די בתי מדרשות, וויפיל האבן אידישע קינדער געטון גמילות חסדים איינער מיט׳ן צווייטן.

**בפרט** ווען ס׳איז געקומען די זמן פון פאר פורים און פאר פסח בפרט, וויפיל צדקה וחסד פלעגט ארויסגיין אלעמאל פאר קימחא דפיסחא, וויפיל עיניהם של עניים זענען געווען תלוי אין דעם זמן וואס אידישע קינדער האבן געגעבן פאר זיי און זיי האבן געקענט מאכן דעם יום טוב פסח.

**אויך** שמחת חתן וכלה, וואס אונז ווייס מיר דאך על פי שולחן ערוך אפילו, אזויפיל דינים וואס איז נוגע, וואס שטייט אפילו א איסור דרבנן זעט מען אין שולחן ערוך קען מען אמאל מקיל זיין טאמער ס׳איז נוגע שמחת חתן וכלה, וכמה וכמה זאכן אין משך השנה ווען ס׳קומט צו נוגע שמחת חתן וכלה איז מען מקיל.

**און** לײדער אין אזא זמן וואס שמחת חתן וכלה קען נישט אנגיין בשלימות, אלע חתונות ווערן לײדער צושטערט, אפילו ווען ס׳גייט שוין יא אן די חתונות די משפחה קען זיך נישט צוזאמקומען, זיידעס וואס האבן ארויסגעקוקט אויף דעם זמן מען זאל קענען קומען צו די שמחה פון זייערע אייניקלעך מוזן בלייבן אינדערהיים און זיי קענען זיך נישט באטייליגן ביי די חתונה.

**מורי** ורבותי, אלע דריי עמודי עולם האבן לײדער געכאפט א קלאפ און ס׳איז אפגעשוואכט געווארן.

**אויסערדעם** וואס אסאך אידיש געלט איז לײדער פארלוירן געגאנגען מיט די גאנצע מצב ארום און ארום. זייער א סאך מענטשן פרעגן: ״מה זה ועל מה זה, וואס וויל מען פון אונז, וואס האמיר אונז צו טון, וואס דארף מיר אונז צו טון אין דעם מצב?״.

## דער ציל פון אמונה: זיצן און ווארטן אויפ'ן קץ

**אבער** מורי ורבותי, אונז שטיי מיר יעצט כ"ג אדר אין די שבעת ימי המילואים, די תורה הקדושה זאגט ביי די שבעת ימי המילואים סוף פרשת צַו, וואס דאס איז געווען די ציווי פאר אהרן ובניו ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת ה' ולא תמותו כי כן צויתי. די תורה הק' זאגט אז דער ציווי פון אהרן איז געווען אז די כהנים זאלן זיצן על פתח אהל מועד יומם ולילה.

**איז** דא א מורא'דיגע חתם סופר אויף פסח, די חתם סופר זאגט אזוי, ס'שטייט אין די גמרא דער רמב"ם פסק'נט אז מען טאר נישט זאגן פאר א עבד עברי ארבעט אונטער די גפנים ביז איך וועל קומען, טאמער דער באלעבאס זאגט סתם ביז איך וועל קומען, דאס איז עבודה שאין לו קצבה, דער עבד ווייסט נישט ווען דאס גייט זיין, דאס טאר מען נישט. מען מעג אבער יא זאגן פאר א עבד עברי ארבעט א שעה, אפילו א סאך שעה'ן, מען מוז נאר זאגן א זמן, א קצבה ביז ווען ס'זאל זיין, ווייל א מענטש וואס ווייסט נישט ווען ס'וועט זיך ענדיגן, דאס איז די ערגסטע זאך.

**זאגט** דער הייליגער חתם סופר א מורא'דיג ווארט פארוואס איז דער עבד עברי אסור מיט עבודה שאין לו קצבה, ווייל די תורה הק' זאגט לי בני ישראל עבדים עבדי הם, אונז זענען עבדים צום אויבערשטן, אונז קען מיר נישט טון א עבודה פאר א בשר ודם, אונז זענען א עבודה מיוחד נאר צו דינען דעם אויבערשטן.

**אונזער** ארבעט פאר'ן אויבערשטן איז: אונז זענען יושב ומצפה אויף ישועת ה' און מען האט אונז נישט אויסגעזאגט ווען ס'גייט זיך ענדיגן אלע צרות, אונזער עבודה פאר'ן אויבערשטן איז א עבודה שאין לו קצבה, אונז ווייס מיר גארנישט קיין עק.

**ממילא** וויבאלד דאס, עבודה שאין לו קצבה, איז אן עבודה מיוחד צום אויבערשטן קען מען דאס נישט נוצן פאר אן עבודה פאר א בשר ודם.

**א** מורא'דיגע דערהער: אונזער תכלית איז צו דינען דעם אויבערשטן מיט א עבודה שאין לו קץ, זאגט ער אפילו די שכר פון עולם הבא ווייס מיר אונז

נישט וואס דאס איז, וואס איז דער מהות פון דעם, אבער אונז זעמיר מאמינים בני מאמינים און אונז גלייב מיר בשמו הגדול.

**זאגט** דער הייליגער חתם סופר אז וועגן דעם האט דער אויבערשטער געהייסן פאר אהרן ובניו צו זיין פתח אהל מועד יומם ולילה, זאגט ער, זיי זענען געזעצן ביים פתח האהל, זיי האבן נישט געוואוסט פארוואס דארף מען זיצן, וואס איז דער תכלית פון זיצן דא, וואס דארף מען דא אפווארטן.

**אבער** דער תכלית איז געווען זיך צוצוגעוויינען מיט די עיקר אמונה, די עיקר אמונה איז זיצן אוןווארטן ביז ס'וועט זיך ענדיגן די זמן וואס אונז וועלן מיר זיין דא אין גלות און דעמאלטס וועלן מיר אלעס געוואויר ווערן, וועגן דעם האט דער אויבערשטער געהייסן פאר אהרן הכהן ביי די שבעת ימי המילואים מיט זיינע קינדער זיצן יומם ולילה שבעת ימים, ווייל דאס איז דער יסוד האמונה.

**"זיצן** און ווארטן און נישט וויסן קיין סוף, און גלייבן באמונה שלימה אז אלעס וואס דער בורא כל עולמים טוט איז מיט א חשבון, און אפילו אונז פארשטיי מיר דאס נישט דארף מען וויסן אז דאס איז די יסוד האמונה".

## וואס איז אונזער עיקר עבודה יעצט?

**ס'איז** א זמן "נמוגין ארץ וכל יושביה אנכי תכנתי עמודיה סלה", זאגט דוד המלך אין תהילים, נמוגין ארץ וכל יושביה, די וועלט ציטערט, די איינוואוינער ציטערן, אנכי תכנתי עמודיה סלה, דער אויבערשטער האט אוועקגעשטעלט די וועלט.

**אנכי,** זאגט דער מדרש, אנכי איז מרמז אויף דעם אנכי ה' אלקיך וואס דער אויבערשטער האט געגעבן בעת מתן תורה, דער מדרש זאגט נמוגין ארץ וכל יושביה, אנכי, מיט דעם אנכי ה' אלקיך וועסט דיך קענען האלטן.

**אוודאי** און אוודאי איז דאס נוגע אויף אונז בזמן הזה אין דעם זמן, ס'איז נמוגין ארץ וכל יושביה, די איינציגסטע זאך וואס אונז קען מיר זיך האלטן, אונז קען מיר זיך האלטן מיט די אנכי ה' אלקיך סלה.

**זיך** חזר׳ן נאכאמאל די אמונה שלימה, דער אויבערשטער פירט די וועלט, דער אויבערשטער טוט מיט די וועלט וואס ער וויל, הוא עשה ועושה ויעשה לכל המעשים.

**אז** מיר וועלן זיך חזר׳ן מיט דעם אנכי ה׳ אלקיך, דאס איז תכנתי עמודיה סלה, די עמודי עולם וואס אונז האמיר פריער געשמועסט אז ס׳פעלט: תורה, עבודה, וגמילות חסדים.

**אבער** דער עיקר יעצט איז אונזער עבודה צו חזר׳ן זיך מיט די אמונה, זיך צו האלטן מיט די אמונה שלימה און מיט דעם צו לעבן כסדר טראכטן אז דער אויבערשטער פירט די וועלט און אלעס וואס דער אויברשטער טוט איז נישט קיין מקרה, אלעס איז מיט א אויסגערעכנטע חשבון ווער און ווי אזוי.

## בעטן פאר צער השכינה

**די** משנה זאגט אין מס׳ אבות אל תעש תפילתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום ברוך הוא, שטייט, דער אור המאיר ברענגט צו פון מגיד און ענליך צו דעם ברענגט צו די מאור עינים פרשת נשא אויך פון מגיד, פון גרויסן רבי׳ן ר׳ בער דער הייליגער מגיד פון מעזריטש, האט דער הייליגער מגיד געזאגט אזוי:

**ווען** ס׳פעלט פאר א איד, א איד דארף א ישועה, א רפואה וכדומה, טראכט נישט פון דיר, זאלסטו וויסן אז דער אויבערשטער שפירט מיט מיט דיין צער, ווען א איד איז בצער די שכינה הק׳ זאגט קלני מראשי קלני מזרועי. דער אויבערשטנ׳ס צער קען מען דאך גארנישט אפשרייבן, מען קען עס גארנישט אפשרייבן, מען קען עס גארנישט פארשטעלן זיך אפילו.

**זאגט** דער הייליגער רבי ר׳ בער ווען דו דאוונסט, דאוון נישט פאר דיר, אז פאר דיר פעלט עפעס – נאר אז דו וועסט זען אז אויבן אין הימל זאל זיין אלעס בשלימות, וועט שוין ממילא נתמלא ווערן אלע בקשות פון אידישע קינדער, ווייל אויב פעלט פאר א איד פעלט פאר די שכינה הק׳, פעלט עפעס אויבן, אז דו וועסט ממלא זיין אויבן וואס ס׳פעלט וועסטו שוין ממילא באקומען וואס דו דארפסט.

**האט** דער הייליגע רבי ר׳ בער געטייטשט: אל תעש תפילתך קבע, דאוון נישט פאר דיר אז דיינע בקשות זאל נתמלא ווערן ווייל דיר פעלט עפעס, זאלסט אינזין האבן רחמים ותחנונים לפני המקום ברוך הוא, זאלסט אינזין האבן וואס ס׳פעלט פאר׳ן אויבערשטן וועט שוין ממילא פאר דיר נתמלא ווערן דיינע בקשות.

**מיר זענען פארשפארט אין הויז, וואו איז דער הויז פון די שכינה הק׳?**

**און** דאס איז אונזער פליכט יעצט וואס אונז דארף מיר צו טון. יעדער איד וואו ער איז בכל מקום שהוא, וואו א איד געפינט זיך דארף ער אויסשרייען א געשריי:

**רבוש״ע,** טאטע אין הימל דיין צער איז אסאך מער ווי אונזער צער, דיין צער איז גדול עד מאוד, וואס ס׳פעלט יעצט פאר מלכות שמים, דער נחת רוח וואס דער אויבערשטער האט געהאט פון תפילה פון אידישע קינדער, פון תורה פון אידישע קינדער, פון צדקה וחסד פון אידישע קינדער, דעם נחת רוח וואס דער אויבערשטער האט געהאט ווען אידישע קינדער זענען געווען געזונט און שטארק אן א פחד און מורא, די אלע זאכן פעלט יעצט אויבן אין הימל.

**אונז** דארף מיר זען יעצט אלע אויסצושרייען א געשריי: הושענא נא הושיעה נא אבינו שבשמים. אונז זעמיר טאקע אין גלות, יעדער איינער איז אין גלות אין זיין אייגענע הויז, מען האט אונז אריינגעטריבן אין די הייזער, מען האט אונז געהייסן בלייבן אין די הייזער, אבער די שכינה הק׳ איז נאך א גרעסערע צער ווייל די שכינה הק׳ האט נישט קיין אייגענע הויז וואו צו גיין.

**ליידער** האט מען פארטריבן די שכינה שוין טויזנטער יארן ושכינתא בגלותא און מיר דארפן אויסגיסן דעם צער אויף גלות השכינה, אונז האמיר כאטשיג וואו צו גיין אבער די שכינה האט נישט וואו צו גיין. אונז דארף מיר בעטן: אל תעש תפלתך קבע, רחמים ותחנונים לפני המקום.

**מען** קען נאך צולייגן מער, אל תעש תפלתך קבע, אוודאי אידישע קינדער וואס דאווענען אין די הייזער און קענען נישט מתפלל זיין תפילה בציבור, מענטשן זענען צובראכן, זייער גאנצער סדר היום איז צושטערט, זיין סדר, ער פלעגט האבן א שיעור צופרי, ער פלעגט קענען דאווענען תפילה בציבור, די גאנצע קביעות עתים לתורה איז צושטערט.

**יעדער** איז טאקע זייער צובראכן, אבער דו ווילסט מתפלל זיין? נישט אויף דעם, אמת ס'איז טאקע זייער א גרויסע צער, אבער אל תעש תפלתך קבע, דיין תפילה זאל נישט זיין אויף דיין קביעות, וואס דיין קביעות איז צושטערט, אודאי איז עס א גרויסער צער, זאלסט אבער וויסן רחמים ותחנונים לפני המקום ברוך הוא, פאר'ן אויבערשטן איז עס א גרעסערער צער, האב אינזין דעם צער פונעם אויבערשטן, די צער פון שכינה, וועלן שוין ממילא דיינע בקשות נתמלא ווערן.

## וואס דער אויבערשטער קען טון אין א רגע

**ס'איז** ידוע ס'איז דא א מחלוקה צווישן רמב"ם און רמב"ן צי תפילה בכלל איז א דאורייתא צי א דרבנן, אבער אלע זענען מודה ווען ס'איז א עת צרה און א עת סכנה איז לכולי עלמא תפילה א דאורייתא.

**ליידער** בעוונותינו הרבים איז יעצט אונזערע תפילות, טאמער איז ביז יעצט געווען א שאלה צי א ספק צי ס'איז אפשר נאר א דרבנן איז יעצט קיין שאלה נישט, ס'איז זיכער אז אונזערע תפילות איז לכולי עלמא א מצות עשה דאורייתא, ווייל ס'איז אזא עת צרה היא ליעקב, מיר האף מיר ממנו יוושע.

**מען** האט ארייגעלייגט אלע מענטשן זאלן זיין מער אין די הייזער, קינדער זאלן נישט קענען גיין אין חדר, בעלי בתים, אלע זאלן קובע זיין עתים לתורה אינדערהיים.

**ס'קען** זיין, דער אויבערשטער פירט די וועלט אונז קען מיר נישט די חשבונות פונעם אויבערשטן, אונז פארשטיי מיר נישט, אבער ס'איז זיכער אז דאס האט א שאקל געטאן יעדן איינעם און אויפגעוויזן יש מנהיג לבירה, דער אויבערשטער קען אין איין רגע איבערדרייען סדרי העולם.

**טאמער** האט א מענטש געהאט ח"ו א צל של ספק אז די אלע סימנים וואס די חז"ל האבן געגעבן אויף עיקבתא דמשיחא ווי אזוי ס'גייט אויסזען ווען משיח וועט צוזאמנעמען כלל ישראל האט יעצט געזען דער אויבערשטער קען אלעס טון אין איין רגע, זאכן וואס אונז קען מיר נישט אויסרעכענען. מען זאגט עס פאר א מענטש פאראויס וואלט ער ווען נישט

געגלייבט אבער יעצט קען ער זען בעין, עין בעין יראו קען ער זען ווי אזוי דער אויבערשטער פירט די וועלט.

## מקדש זיין אונזערע הייזער לכבוד ביאת המשיח

**ס'איז** זיכער אז ס'איז דער זמן פון עיקבתא דמשיחא, ס'שאקלט עולמות און ס'איז זיכער אז דורכדעם וועט נתקרב ווערן די פעמי ביאת המשיח.

**די** גמרא זאגט עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שיקבעו בארץ ישראל, האט דער הייליגער קדושת לוי געזאגט, אויב דאס איז געזאגט געווארן אויף א בית הכנסת און א בית מדרש איז דאך על אחת כמה וכמה אויף א אידיש הויז, ווייל אין א ביהמ"ד און ביהכ"נ וויפיל שעה געפינט זיך שוין א איד און עם כל זה האט עס א קדושת ארץ ישראל, ס'וועט נתקדש ווערן און אריינגיין קיין ארץ ישראל, איז א אידישע הויז וואו מען טוט תורה ומצוות וועט אוודאי און אוודאי נתקדש ווערן און ס'וועט גיין קיין ארץ ישראל.

**האף** מיר מיט'ן אויבערשטנס הילף אז דאס איז געוועזן א נסיון, דער אויבערשטער וויל אונז אז מען זאל זיין מער אין די הייזער, אונזערע הייזער זאלן קענען זיין ראוי לקבוע בארץ ישראל, אבער אזוי האט דער אויבערשטער געפירט אז יעדע איד זאל מער תורה לערנען אינדערהיים, מער ברכות מאכן אינדערהיים, תפילות זאלן זיין אינדערהיים, אז אונזערע הייזער זאלן ווערן אזוי הייליג אז במהרה בימינו משיח וועט קומען, און אונז גלייב מיר באמונה שלימה ס'איז אט אט, איז אוודאי אלע בתי כנסיות ובתי מדרשות וועלן זיין נקבע בארץ ישראל, אבער קען זיין די הייזער האבן נאכנישט געהאט די מין קדושה אז ס'זאל ווערן נקבע בארץ ישראל.

**האט** מען געברענגט אויף אונז די גזירה אז מען זאל נתקדש זיין די הייזער, אז די הייזער זאלן אויך האבן א געהעריגע קדושת בית הכנסת, בית המדרש, אז ס'זאל זיין ראוי לבוא במהרה בימינו אויף ארץ ישראל.

## חיוב גמור פאר ווער עס מוז, צו בלייבן אינדערהיים

**אידן** דארפן דאווענען אינדערהיים, ס'איז דא אידן וואס זענען נישט אינגאנצן געזונט לא עלינו ולא עליכם דער אויבערשטער זאל אראפשיקן א רפואה שלימה, ס'איז דא עלטערע אידן עלטער פון זעכציג יאר,

ס׳איז דא אידן סתם אזוי מיט געזונטהייט פראבלעמען וואס פאר זיי איז זיכער: אז ס׳איז א חיוב גמור נישט ארויסצוגיין בציבור, זיכער א חיוב גמור צו בלייבן אינדערהיים אן קיין שום תירוץ נישט, ס׳איז א ענין פון ונשמרתם מאוד לנפשותיכם, ס׳איז א מצוה, מען דארף זיך אפהיטן, מען טאר זיך נישט מפקיר זיין דעם גוף, מען טאר זיך נישט מזיק זיין די גוף בידים.

**ס׳איז** אמת די הרגשים פון א איד, בפרט ס׳איז דא אידן וואס זיי קענען זאגן זיי האבן נאך קיינמאל נישט מבטל געווען א תפילה בציבור, זיי האבן נישט מבטל געווען קיין מקוה, זיי האבן א סאך זאכן נישט מבטל געווען, אידן האבן שוין א שיעור צענדליגער יארן אויפ׳ן זעלבן מקום מיט׳ן זעלבן שיעור און יעצט יעדער דארף ער עס מבטל זיין, די הרגשים זענען זייער שווער.

## וואס האט דער רבי זי״ע געטון

**אבער** מורי ורבותי, יעצט איז נישט קיין צייט צו נעמען די הרגשים און טון זאכן כנגד הלכה, אונז זעמיר אלע תלמידים וחסידים פונעם רבי׳ן זכרונו לברכה, ס׳איז באקאנט די מעשה פון רבי׳ן זכרונו לברכה, איך וועל עס נאר איבערדערציילן דעם לימוד וואס מיר קען מיר האבן דערפון:

**דער** רבי זכרונו לברכה, באקאנט איינע פון די מעשיות וואס איז געווען בעת ער איז געווען אין לאגער במצור, ער איז געגאנגען פון איין פלאץ צום צווייטן מיט א באן און ער איז אנגעקומען ערגעץ אויף א פלאץ אין שבת, ער האט געהאט מיט זיך זיינע פעקלעך, אין איינע פון די פעקלעך איז געווען די טלית ותפילין.

**מען** איז אראפגעקומען פון די באן אום שבת, ער צוזאמען מיט ר׳ יוסל [הרה״ח ר׳ יוסף אשכנזי ע״ה, משב״ק], און למעשה ס׳איז געווען שבת האבן זיי נישט מטלטל געווען די תפילין און עס געלאזט אויפ׳ן באן, ביז ס׳איז געקומען עפעס א גוי שפעטער און אפגעברענגט זייערע פעקלעך. א באקאנטע מעשה, ביי אלע חסידים ווייסט מען פון די מעשה צו זאגן.

**אבער** וואס איז דער לימוד פון די מעשה?

**די** מעשה זאגט דאך א מורא׳דיגע לימוד, די תפילין וואס דער רבי זכרונו לברכה האט געהאט איז געווען פון זיין טאטן דער קדושת יו״ט, ס׳איז תפילין וואס דער רבי זכרונו לברכה האט געהאט א מורא׳דיגע עבודה צו לייגן יעדן טאג און ער האט מקפיד געווען און ער האט אוודאי קיינמאל נישט אויסגעלאזט און אלעמאל מקפיד געווען מיט א מורא׳דיגע נקיות אלעס ער זאל קענען לייגן מצות תפילין אזוי ווי עס דארף צו זיין.

**עם** כל זה, ס׳וואלט געקענט ווען זיין מען קען טרעפן היתרים, שנים שעשאוהו וכדומה, מען זאל קענען אראפנעמען די טלית און תפילין פון די באן, ער זאל האבן אויף זונטאג תפילין, זיין טאטנ׳ס תפילין, דעם הייליגן קדושת יו״ט׳ס תפילין, א סאך זאכן הרגשים וואלט געקענט אריינקומען אין חשבון און צו טרעפן קולות.

**אבער** אז ס׳איז שבת קודש אויף דער וועלט איז נישטא קיין שום מעשיות, וועט מען נישט זוכן קיין קולות, און אלעס וועט מען אוועקלייגן אין די זייט.

## מקיים זיין ונשמרתם מאוד לנפשותיכם מיט שמחה

**אוודאי** ביי חסידים איז הרגשים א געוואלדיגע זאך, אבער מען דארף צו וויסן, הרגשים ווען ס׳איז נוגע נגד הלכה דעמאלטס קומט הרגשים נישט אריין, ממילא אפילו די הרגשים איז זייער פארוויטאגט אבער מיר דארפן וויסן: וואס וויל יעצט דער אויבערשטער פון מיר? וואס איז מיין עבודה יעצט?

**מיין** עבודה איז יעצט אז מען זאל זיין געזונט און שטארק, מיין עבודה איז איך זאל קענען זיין א עלטער עלטער זיידע, מיר זאלן קענען זיין געזונט און ווייטער לאורך ימים ושנים טובים, און אויב דאס פארלאנגט דער אויבערשטער פון מיר וועל איך דאס טון מיט א שמחה בשלימות.

**אזוי** ווי די קינדער פון בעלזער רב האבן געשריבן אז זיי האבן נאכנישט געזען ביי זייער טאטן אזא מין שמחה ביים מקיים זיין די מצוה פון אכילת יום כיפור [אויך אין צייט פון א מגיפה] אויסער ביי ליל פסח, אזא מין שמחה ווייל ער האט מקיים געווען ונשמרתם מאוד לנפשותיכם.

**איז** אוודאי פאר אונז אלע, א יעדן איינעם, וואס ער קען זיך היטן אויף זיין געזונט דארף ער צו וויסן דאס איז יעצט דער ציווי פונעם אויבערשטן און דאס דארף מיר אונז טון.

## זיך אפגעבן מיט'ן חינוך פון די קינדער

**פאר** אלע עלטערן, דער אויבערשטער האט געגעבן א מצוה פון פרו ורבו, פרו איז טייטש ארויסברענגען קינדער אויף די וועלט אבער ורבו איז טייטש אויפציען די קינדער, מגדל זיין די קינדער, מיר האמיר שוין ב"ה די קינדער, טאטעס, מאמעס, זיידעס, יעדער איינער האט ב"ה ער וויל מגדל זיין און ווילן זען ערליכע דורות.

**יעצטיגע** זמנים איז א חיוב סיי פאר די עלטערן, די טאטעס, און סיי די מאמעס, אז זיי זאלן זען, די קינדער זענען מער אינדערהיים, אוודאי ס'איז זייער שווער, ס'פאר פסח, אבער מען קען אריינלייגן אין די קינדער יעצט וויפיל ס'איז נאר מעגליך, תורה. די קינדער גייען נישט אין חדר, די טאטעס זאלן זען צו לערנען מיט די קינדער ווי מער.

**אוודאי** מענטשן זענען אויך פאריאגט און פארפלאגט אבער יעצט איז דאס די נסיון: דיין חיוב איז צו זען נישט צומאכן קיין אויג יעצט און זען וואס דו קענסט טון אז דיינע קינדער זאלן קענען לערנען ווייטער.

**די** מוסדות האבן אויפגעשטעלט א וועג ווי אזוי מען קען לערנען, די מלמדים זאלן קענען אנגיין ווייטער מיט די שיעורים, זע אז דאס זאל קענען ווייטער אנגיין, דיינע קינדער זאלן לערנען ווייטער, סיי די יונגלעך און סיי די מיידלעך זאלן עפעס האבן אין די טעג א שעבוד אן עול אנצוגיין ווייטער מיט זייער סדר עבודה.

## מרן רבינו שליט"א: מרבה זיין בלימוד התורה

**דער** טאטע זאל זיין געזונט האט מיר געהייסן איבערגעבן: אז די ערשטע זאך קודם זאל מען וויסן תורה מגינא ומצלי, די תורה איז מגין, אונז דארף מיר אלע האבן א גרויסע הגנה, א גרויסע מגן, דער אויבערשטער זאל אונז באשיצן פון אלעם בייזן, דורך די תורה וועט עס זיין מגינא ומצלי.

**מען** קען אפילו צולייגן צו די ווערטער פון טאטן קודם מיט דעם, מצלי איז אויך טייטש א לשון פון תפילה, די תורה הקדושה התחנני עלינו בבקשה, די תורה הקדושה בעט זיך אויך נאך אידישע קינדער, אז אידישע קינדער זאלן עוסק זיין אין די תורה, די תורה הקדושה זאל בעטן פאר אונז אלע אונז זאל מיר זיין געזונט און שטארק אונז זאל מיר קענען ווייטער עוסק זיין בתורה אזוי ווי אונזער רצון איז.

**מרן רבינו שליט"א: מאמעס זאלן זאגן מיט די קינדער פיטום הקטורת**

די מאמעס, האט דער טאטע זאל זיין געזונט אויך געהייסן איבערגעבן: אוודאי א מאמע איז פטור פון תפילה בפרט ווען זיי האבן קינדער מיט זיך אינדערהיים, אבער יעצט איז א זמן, דער טאטע זאל זיין געזונט האט גערעדט דערפון ביי שלש סעודות אז ס'איז א גרויסע סגולה צו זאגן די פרשת הקטורת, זאלן די מאמעס אויך זאגן אינדערהיים די פרשת הקטורת.

**זאל** יעדע מאמע, ס'איז נישט אזא גרויסע זאך, מען קען דאס זאגן איינמאל צופרי און איינמאל נאכמיטאג די זמן פון מנחה, בפרט טאמער א מאמע קען עס מיטזאגן מיט די קינדער אינדערהיים וועט עס זיכער זיין א גרויסע סגולה, זאל עס זיין א גרויסע סגולה ס'זאל באשיצן יעדע אידיש הויז פון אלעם בייזן און מען זאל פטור ווערן פון די אלע מחלות און אלע מגיפות ר"ל.

**די געוואלדיגע שאדן וואס איין יחיד קען אפטון**

**אבער** ס'ליגט אויף אונז א חיוב אויך זיך מתבונן צו זיין, סוף כל סוף דער אויבערשטער פירט אזוי די וועלט, דער אויבערשטער געט עס אבער פאר א סיבה, יעדע מענטש זאל זיך מתבונן זיין: וואס מיינט עס מיך, וואס קען איך מיך פון דעם לערנען לעת עתה.

**אפילו** מען ווייסט נאכנישט וואס וועט זיין דא די סוף, אבער ס'זאגט אונז עפעס א מורא'דיגע זאך, דער אויבערשטער האט אונז געוויזן: געב א קוק, ס'קען זיין נאר ביי איינעם די מחלה, ניטאמאל ווייסט ער אז ער האט עס, אבער ער קען פוגע זיין אזויפיל מענטשן, אזויפיל מענטשן קענען נפגע ווערן אומוויסנדיג אפילו, און דאס גייט ווייטער פון איינעם צום צווייטן און

אזוי און אזוי גייט עס ווייטער, פון איין מעשה פון א יחיד געב א קוק וואו דאס קען אלס אנקומען.

**ס'דארף** אונז לערנען די עבירה פון לשון הרע ורכילות הלבנת פנים וואס איז היינט ליידער שטארק, ליידער מענטשן וואס זענען נישט נזהר אין די ענינים. אפילו נאר איין ווארט, איין בילד, איין הלבנת פנים, דו שיקסט עס נאר פאר א צווייטן, דו שיקסט עס נאר פאר איינעם.

**געב** א קוק וואס דאס קען אלס פוגע זיין, וויפיל מענטשן קענען נפגע ווערן; געב א קוק וויפיל מענטשן, א מענטש פירט זיך נישט בצניעות, מען מיינט ס'איז נאר איין מענטש, ס'איז אבער אזויפיל מענטשן, מען גייט אויף די גאס אומ'צניעות'דיג, וויפיל מענטשן קענען נפגע ווערן. ס'איז נישט קיין יחיד, יעדער יחיד קען פוגע זיין א געוואלדיגע רבים.

## מיר דארפן זיין אפגעשיידט אין אונזערע הייזער

**די** זעלבע זאך איז, מען הייסט אונז אריינגיין אין די שטיבער זיין א בחינה פון התבדלות, דער ענין פון התבדלות מרשעים וואס מען האט אונז געלערנט אלע יארן, 'אונז דארף מיר זיין גוט צו יעדן אבער נישט גוט מיט יעדן', אונז דארף מיר האבן א שמירה און וויסן, אפילו ווען יענער איז א פיינער איד אבער מיט מיר האט עס נישט קיין שייכות, איך דארף מיך נישט חבר'ן, איך דארף נישט גיין צו זייערע מסיבות, וכהנה וכהנה.

**דארף** מען וויסן אז מען דארף האבן א ענין פון התבדלות, דאס דארף ביי אונז ווערן איינגע'חזר'ט כסדר וכסדר.

## מיר פארשטייען נישט פון פאראויס דעם באשעפער'ס דרכים

**דער** הייליגער חתם סופר טייטש, וראית את אחורי ופני לא יראו, זאגט דער הייליגער חתם סופר: זייער א סאך מאל זעט מען ביי כלל ישראל, ביי די מאורעות העולם, מיר פארשטיי מיר נישט אלעס פון פאראויס, זאכן קוקן אויס, אזוי ווי מיר האמיר יעצט געהאט די פרשה פון די מגילת אסתר.

**ס'האט** זיך אנגעהויבן מיט איין פרשה פון ושתי, מענטשן האבן נישט געכאפט אז דאס מיינט אידישע קינדער, און אזוי איז געגאנגען,

יארן האט געדויערט די פרשה, פרשת מגילת אסתר, צום סוף האט מען געגעבן א קוק אויף צוריק האט מען געזען: אה, דאס האט דער אויבערשטער געוואלט, יעצט אז מען האט צאמגעשטעלט דעם גאנצן בילד האט מען פארשטאנען דאס איז געוואלדיגע חסדים פונעם אויבערשטן.

**זאגט** דער הייליגער חתם סופר, דער אויבערשטער זאגט פאר אידישע קינדער, וראית את אחורי, א סאך אויף צוריקצוועגס וועסטו זען וואס דער באשעפער האט געוואלט, ופני לא יראו פון פאראויס ווייסט מען נישט אלעס. אונז גלייב מיר באמונה שלימה אז אלעס וואס דער אויבערשטער טוט: מיט די וועלט און מיט אידישע קינדער, אלעס אלעס איז נוגע פאר אידישע קינדער.

## דאס איז דער יסוד האמונה

**און** דאס איז די יסוד האמונה אז אלעס וואס דער אויבערשטער טוט, ס'שטייט אנכי ה' אלקיך, דער רמב"ן זאגט אין סוף פרשת בא אז די אלע זאכן וואס דער אויבערשטער האט געטון מיט אידישע קינדער ניסים גדולים ומפורסמים דאס ווייזט א מענטש דארף מודה זיין אין נסים נסתרים, זאגט דער הייליגער רמב"ן דאס איז יסוד האמונה.

**איך** זאג נאך לשון קדשו פון רמב"ן וואס דאס דארף זיין א יסוד פון יעדן איד און לעבן מיט דעם כסדר: "שאין לאדם חלק בתורה, א מענטש האט נישט א חלק אין די תורה עד שיאמין ביז ער וועט גלייבן, בכל דברינו ומקרינו, אלע זאכן וואס ס'געשעט ביי אונז, שכולם נסים ואין בהם טבע ומנהגו של עולם, גארנישט איז נישט קיין טבע, אפילו זאכן וואס קוקט אויס ווי א טבע, אלא, זאגט דער רמב"ן, אם יעשה המצוה אז מען וועט נעמען א מצוה, יצליחנו הבורא, וועט דער בורא זען ער זאל האבן הצלחה, ואם לאו ענש יענש. אזוי זאגט דער הייליגער רמב"ן אין סוף פרשת בא.

**איז** דאך טייטש א איד דארף צו וויסן אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים, דער אויבערשטער פירט אלעס און דאס דארף מען כסדר נאכאמאל חזר'ן, נישט פארגעסן ווער אונז זעמיר און צו וועמען אונז געהער מיר און ווער ס'פירט אונז.

**און** אונז דארף מיר יעצט ענדיגן נאר מיט א תפילה: דער רבש"ע זאל זען אין דעם צער און זיך אומקוקן אויף די צער פון אחינו בני ישראל בכל מקום שהם, סיי די וואס זענען שוין ליידער חולה מוטל על ערש דוי און וואלגערן זיך מיט יסורים און האבן שוועריגקייטן מיט יעדע זאך.

**הושענא**, די תפילה, דער רבי ז"ל פלעגט אייביג זאגן הושענא מיינט מען נא, אין נא אלא לשון בקשה, אז די תפילות דארפן א ישועה, אידישע קינדער'ס תפילות דארפן א גרויסע ישועה אונז זאל מיר קענען מתפלל זיין תפילה בציבור אזוי ווי אלעמאל, זיך מער מתגבר זיין און מער מחזק זיין אין אלע ענינים, הן בתורה הן בתפלה און הן גמילות חסדים, ס'זאל נישט שטערן קיינעם גארנישט, אידישע קינדער זאלן האבן אלעס וואס מען דארף צו האבן בכלל ובפרט.

**אידישע** קינדער זאלן שוין געהאלפן ווערן מיט די גאולה שלימה, מיר זאל מיר שוין זוכה זיין צו דעם גרויסן אור וואס די טאטע זאל זיין געזונט וועט אונז פירן קעגן משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

## דברות קודש

# מכ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

## ס"ג פרשת תשא שנת תש"פ לפ"ק

**זאת** חוקת התורה, דקדק באור החיים הקדוש, צריך לדעת למה כינה למצוה זו שם כללות התורה, והיה לו לומר זאת חוקת הפרה, גם צריך ביאור מה שאמר לאמר תרי זימנא.

**ב)** איתא במדרש (שמו"ר פי"ט ס"ב) זאת חקת הפסח, זש"ה (תהלים קיט פ) יהי לבי תמים בחקיך, זה חקת הפסח וחקת פרה אדומה, למה ששניהן דומין זה לזה, בזה נאמר זאת חקת הפסח ובזה נאמר זאת חקת התורה, ומי גדולה הפרה שאוכלי פסח צריכין לה שנאמר ולקחו לטמא מעפר שריפת החטאת. ובפשטות הכוונה כי עד שלא הזו על הטמאים מאפר הפרה לא היו יכולים להקריב קרבן פסח. אך עדיין צ"ב שהרי רוב כלל ישראל היו בטהרה, ומאי טעמא כייל ואמר שאוכלי הפסח צריכין לה, דמשמע שכל אוכלי פסח צריכים לה, ויש לפרש באופן אחר.

**ונראה** בהקדם מה דאיתא במס' יומא (דף פו.) רבי ישמעאל היה דורש ד' חילוקי כפרה, והחמור מכולן הוא עון חילול השם, דאינו מתכפר אפילו בתשובה ויסורים אלא על ידי יום המיתה. ולכאורה לפי זה מה יעשה ילוד אשה כי יתאונן על חטאיו אשר בתוכם גם עון חילול השם, כי הרבה עניני חילולי השם ישנם כמבואר שם בגמרא, ואיך יזכה להנצל מיסורים וממיתה.

**ואפ"ל** על פי דברי כ"ק מרן דו"ז זללה"ה בדברי יואל (פ' מצורע עמוד תי) לפרש הפסוק (תהלים צד יב) אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו, ולכאורה קשה מאי מעליותא הוא לאדם שיסבול יסורים, הלא כתיב (ישעיה סג ט) בכל צרתם לו צר, ודרשו חז"ל (חגיגה טו:) בזמן שאדם מישראל בצער שכינה מה אומרת קלני מראשי. אמנם ביאור הענין הוא, כי כשם שאפשר לצאת ידי חובת קרבן על ידי עסק התורה בפרשת קרבנות, כדכתיב

(הושע יד ג) ונשלמה פרים שפתינו, הכי נמי אם נגזר על האדם יסורים וצער יכול הוא לצאת ידי חובתו על ידי שלומד בתורה בפרשת נגעים ויסורים, ונחשב לו כאילו באו עליו יסורים בפועל. וזה שאמר אשרי הגבר אשר תיסרנו יה, אימתי שבחו של אדם שהקב״ה מיסרו ביסורים, באופן שמתורתך תלמדנו, היינו שיוצא ידי חובתו ביסורים וצער על ידי לימוד התורה בענינים אלו, ולא שיבואו עליו בפועל ממש, עכ״ד. וכן אמר הרה״ק מהרי״ד מבעלזא זללה״ה.

**ולפי** זה יש מליצה ישרה, דאף אם חטא האדם בעבירות חמורות אשר יום הכיפורים רק תולה, ויסורים ממרקין או יום המיתה מכפר, אך אין צורך שיבואו עליו בפועל המעשה, רק על ידי שיעסוק בתורה בפרשת נגעים ואהלות, שעוסק בפרשת היסורים, ובפרשת זאת התורה אדם כי ימות באהל, יחשב לו לאדם כאילו כבר באו עליו בפועל, ועל ידי תשובה לבד יתכפר לו כל חטא ופשע.

**ועל** פי זה יש לפרש דברי רש״י למה נסמכה פרשת אתם נצבים לקללות, לפי ששמעו ישראל מאה קללות חסר שתים, הוריקו פניהם ואמרו מי יוכל לעמוד באלו, התחיל משה לפייסם אתם נצבים היום, הרבה הכעסתם לפני המקום ולא עשה אתכם כליה והרי אתם קיימים לפניו וגו׳. וקשה האיך יתכן שבא משה רבינו להקל בעיניהם ענין התוכחה לבל יפחדו מאימת הדין, והלא כבר אמרו חז״ל (בבא קמא נ.) כל האומר הקב״ה וותרן יוותרו חייו. אמנם יש לומר כי כאשר שמעו ישראל מפי משה רבינו איך שיהיה כובד הגלות, וכל הענינים המבוארים בפרשת התוכחה, גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת, ואם לא יקיימו התורה ומצות יבואו יסורים ח״ו, על כן כששמעו התוכחה אף שנתעוררו לתשובה, עם כל זה הוריקו פניהם, כי מה יעשו בעבירות חמורות שאינו מועיל תשובה לבד, וצריכים ליסורים הממרקין עוונותיו של אדם, כי מי יוכל לעמוד בכל אלו, ולזה פייסם משה רבינו ואמר אתם נצבים היום כולכם לפני ה׳ אלהיכם, ואיתא במדרש (ילקוט רמז תתק״ס) מבקשים אתם לעמוד בעולם עסקו בתורה, והכוונה שיעסקו בתורה בפרשת היסורים והתוכחה, ועל ידי זה יחשב להם כאילו כבר נתקיים עליהם, ויתכפר להם בתשובה לבד. וזה שאמר הרבה הכעסתם לפני המקום ולא עשה אתכם כליה, והיינו שלא נצטרכו ליום המיתה שיכלה אתכם ח״ו, כי אם בתשובה לבד ועסק התורה בפרשת היסורים ונגעים ואהלות, סגי לכפר עליהם.

**והנה** כתב בעבודת ישראל (לפרשת פרה) זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר, נראה לפרש מלת לאמר, מורה כדעת האומרים (הובא בב"י או"ח סי' תרפ"ה) שפרשת פרה מדאורייתא, ולזה בא הרמז אשר צוה ה' לאמ"ר, שאפילו בזמן הזה שאין לנו בית לעשות כתיקונה, צריך לקרות הפרשה ונשלמה פרים שפתינו (הושע יד ג), ותהא אמירת הפרשיות במקום עשיית הפרה, עכ"ד.

**ומעתה** מבואר מה שפתח הכתוב ואמר זאת חקת התורה, כי בפרשה זו משמיענו הכתוב כי אף בלימוד הפרשה נחשב כאילו נתקיים המצוה בפועל המעשה, וע"ד שאמרו (מנחות י.) כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת, וזאת חקת התור"ה, כי מפרשת פרה אדומה אנו למדין על כל התורה כולה, שעל ידי לימוד הפרשה ואמירתו לגבוה זוכה האדם לבחינת ונשלמה פרים שפתינו, ויוצא ידי חובתו.

**והנה** בקרבן פסח כתיב משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם, ואיתא במדרש משכו ידיכם מעבודה זרה וקחו לכם צאן למצוה. כי במצרים היו ערום ועריה מן המצות, הללו והללו עובדי עבודה זרה, ולכן צוה להם משכו ידיכם מעבודה זרה וקחו לכם צאן למצוה. אמנם קשה הלא בקרבן פסח כתיב כל בן נכר לא יאכל בו, מי שנתנכרו מעשיו לאביו שבשמים, וכל עוד שלא עשו תשובה לא היו יכולים להקריב קרבן פסח, ובפרט מה שאמר משכו ידיכם מעבודה זרה שהוא אחד מד' חילוקי כפרה ממיתות בי"ד, ואיך היו יכולים לעשות תשובה וליקח צאן למצוה בלי יסורים הממרקין עוונותיו של אדם, אמנם מפרשת פרה אנו למדין שבזמן שאי אפשר להקריב במעשה, אפשר לצאת מצות פרה אדומה על ידי קריאת הפרשה,

**וזהו** ביאור המדרש יהי לבי תמים בחקיך, זה חקת הפסח וחקת פרה אדומה, למה ששניהן דומין זה לזה, בזה נאמר זאת חקת הפסח ובזה נאמר זאת חקת התורה, כי פסח הוא פ"ה ס"ח בדברי תורה, שעל ידי לימוד פרשת נגעים ואהלות נחשב כאילו נתקיים אצלו, והכי נמי הוא בפרשת פרה שעל ידי קריאת הפרשה ונשלמה פרים שפתינו, ובזה שניהם דומין זה לזה, ומי גדולה הפרה שאוכלי פסח צריכין לה, כי מקריאת פרשת פרה שהוא דאורייתא אנו למדין גם על קרבן פסח שעל ידי קריאת הפרשה נחשב כאילו נתקיים בפועל.

## אמירת תהלים

**אידישע** קינדער דארפן האבן רחמי שמים, ס׳זאל מקוים ווערן (דברים ז טו) **והסיר ה׳ ממך כל חולי וכל מדוה,** (שמות טו כו) **כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך.** אידישע קינדער קוקן ארויס צום הייליגן באשעפער, ער זאל באשיצן אלע אידישע קינדער בכל מקום שהם, פון יעדע מין מחלה.

**שטייט** אין מדרש (ילקוט תהלים רמז תרע״ח) דוד המלך האט מתפלל געווען, אז ווער עס זאגט תהלים זאל ווערן גערעכנט כאילו ער איז עוסק בנגעים ואהלות, דוד המלך האט אויסגע׳פועל׳ט, אז ווער עס זאגט תהלים, איז אזוי ווי ער איז עוסק בנגעים ואהלות, אז מען איז עוסק בנגעים ואהלות, טוט דאס באשיצן כאילו ס׳איז מקוים געווארן בפועל, ס׳פעלט נישט אויס אידישע קינדער זאלן האבן יסורים ממש, מ׳איז יוצא אז מ׳לערנט נגעים ואהלות.

**ובשירי דוד עבדך הנשמעים בעירך, דאס איז א געוואלדיגע סגולה פאר אידישע קינדער, אין די זמנים ווען מען קוקט ארויס אויף רחמי שמים, זאל מען זען יעדער איינער, יעדן טאג, מרבה צו זיין באמירת תהלים, און מתפלל זיין צום רבונו של עולם, ער זאל אפהיטן אלע אידישע קינדער מכל מרעין בישין ומכל צרה וצוקה.**

## אמירת פרשת הקטורת

**ווידער** געפינען מיר אין פסוק אז קטורת איז א סגולה - דער מקור איז די תורה הקדושה - דער מלאך האט איבערגעגעבן פאר משה רבינו א סוד אז מקטיר זיין קטורת טוט אפהיטן פון יעדע מגיפה פון יעדע שלעכטס (עיין רש״י במדבר יז יא).

**שטייט** אזוי אין זוהר הקדוש (פ׳ ויקהל דף ריח:), און אזוי ווערט געברענגט אין אלע ספרי קודש (עיין בית אלקים להמבי״ט שער התפלה פט״ז), אז צו זאגן די פרשה פון קטורת, איז א סגולה בדוקה אפצוהיטן אידישע קינדער.

**הגאון** רבי עקיבא אייגער ז״ל זאגט אין אזא שווערע זמן (אגרות סופרים מכתב כ״ט), שרייבט ער א סגולה, אז יעדן טאג ביי שחרית און ביי מנחה נאך פרשת התמיד, זאל מען זאגן די פרשה פון קטורת.

**באמת** מנהגינו איז אזוי יעדן טאג ביי שחרית און ביי מנחה זאגט מען די פרשת התמיד, און נאכדעם זאגט מען די פרשה פון קטורת. **די פרשה פון קטורת האט א געוואלדיגע סגולה, אז כל העוסק בפרשת הקטורת איז כאילו ער האט מקטיר געווען די קטורת**, קטורת איז א געוואלדיגע סגולה פאר אידישע קינדער, דאס באשיצט מכל מרעין בישין, פון אלע צרות.

**דארף** **מען אין אזא זמן נזהר זיין ביתר שאת, סיי מיטן זאגן מזמורי תהלים, און סיי ווען מען שטעלט זיך דאווענען יעדן טאג, מען זאל דאווענען אזוי ווי אנשי כנסת הגדולה האבן אונז מסדר געווען דעם סדר, מען זאגט קרבנות, און נאך פרשת התמיד, די פרשה פון קטורת.**

**אין** דער זכות וואס אידישע קינדער וועלן מרבה זיין באמירת תהלים, און מען וועט זאגן די פרשה פון קטורת, זאל מגין זיין אויף אלע אידישע קינדער בכל מקום שהם, והסר ממני ומכל בני ביתי ומכל עמך בית ישראל כל מיני חולי וכל מיני מדוה, אידישע קינדער זאלן אפגעהיטן ווערן מכל חולי ומכל מדוה, מען זאל זיין בבריאות השלימות, מען זאל קענען קומען אין ביהמ״ד לערנען און דאווענען און דינען דעם הייליגן באשעפער בבריות גופא ונהורא מעליא.

**ובעמדינו** בין גאולה לגאולה בצפייתנו צפינו על הימים הבאים לקראתינו לשלום, בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל, והשי״ת יעזור כשיבא הגואל צדק שנזכה לקיים מצות פרה אדומה בפועל המעשה ויהיה לנו אפר פרה לטהר עצמינו, ונזכה ולהקריב קרבן פסח במועדו ולאכול פסח מצה ומרור בירושלים עיה״ק, והשי״ת יעזור שנזכה לגאולה שלימה בהתרוממות קרן התורה וישראל בהתגלות כבוד שמים עלינו במהרה בימינו אמן.

# דברי התחזקות הנוגע לימינו

# מכ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

## פרשת וירא שנת תשע"ג לפ"ק

בזמן שהיה רוח סערה

### ישועת ה' כהרף עין

**דוד** המלך זאגט אין תהלים (קאפיטל קיט פסוק פא) כלתה לישועתך נפשי לדברך יחלתי.

**שטייט** אין תהלים תפילה למשה פון ישמח משה, זאגט דער זיידע ז"ל אויף דעם פסוק אין קאפיטל פ"ד, אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי, עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ, דאס איז א רמז פאר כלל ישראל פאר די שפעטער'דיגע דורות, דער אייבערשטער האט געוואוסט אז ס'וועט קומען אמאל א זמן, אידן וועלן זיין בצרה ובשביה, ס'וועט זיין שווערע זמנים וואס כלל ישראל וועט מיטמאכן, ער האט געוואלט מחזק זיין כלל ישראל, אז מ'זאל זיך נישט מייאש זיין פון א ישועה פון די גאולה, נאר מ'זאל גלייבן אין הייליגן באשעפער אז ישועת ה' כהרף עין, און דאס דארף נישט לאנג צו דויערן, נאר רגע כמימרא, ווען דער אייבערשטער וויל, וועלן אידן אויפגעראכטן ווערן, און ס'וועט קומען די גרויסע ישועה, פונקט אזוי ווי ביי מעשה בראשית והארץ היתה תוהו ובוהו וחושך על פני תהום, ס'איז געווען א פוסטעניש א פינסטערניש, מ'קען זיך נישט פארשטעלן ווי אזוי ס'איז געווען, די תוה"ק איז מעיד אז ס'איז געווען תוהו ובוהו וחושך על פני תהום, ס'האט נישט אויסגעזעהן אז דא וועט קומען א עק, עס זאל קומען עפעס א שינוי, ביז ס'איז געווארן דער רצון פון בוכ"ע, און דער אייבערשטער האט געזאגט יהי אור, מיט א מימרא פון הקב"ה, מיט א ווארט וואס דער אייבערשטער האט געזאגט יהי אור, זאפארט איז געווארן לעכטיג, ס'איז געווארן אזא שינוי, אזא איבערקערעניש, פון חושך איז געווארן אור. השי"ת האט געזאגט יהי רקיע,

איז געווארן א הימל, ס'איז געווארן שמים וארץ, פון א ווארט וואס הקב"ה האט געזאגט, איז געווארן אזא שינוי, ס'איז נשתנה געווארן מן הקצה אל הקצה, אזוי דארף א מענטש וויסן, ווען ס'וועט קומען די ריכטיגע זמן, און הקב"ה וועט וועלן אויסלייזן כלל ישראל, ער וועט וועלן שיקן א ישועה פאר אידישע קינדער, וועט עס קומען מיט א מאמר פון השי"ת, און א רגע כמימרא וועט נשתנה ווערן, און א רגע כמימרא וועט ווערן גוט.

**זאגט** ער אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי, א מענטש מאכט זיך א חשבון, מאין יבוא עזרי, ס'איז אזוי פינסטער ס'איז אזוי ביטער, זאל ער וויסן עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ, דער אייבערשטער האט באשאפן שמים וארץ ס'האט נישט לאנג געדויערט, ס'האט גענומען איין רגע, השי"ת האט געזאגט א ווארט און ס'איז געווארן, מיט איין ווארט פון הקב"ה. דארף א מענטש שעפן פון דעם חיזוק, דער מצב וויאזוי ס'זאל נאר נישט זיין, ווען דער אייבערשטער וועט זאגן א ווארט וועט ווערן גוט, ס'וועט זיין א ישועה, ישועת ה' כהרף עין.

**כלתה** לישועתך נפשי, מיין נפש גייט אויס, ס'גליסט מיט א געוואלדיגן גליסטעניש צום אייבערשטנ'ס ישועה מ'באקומט חיזוק לדברך יחלתי, צום אויבערשט'נס דיבור האף איך, ווען דער אייבערשטער וועט זאגן בלויז א ווארט, וועט שוין אלעס איבערגעדרייט ווערן, אלעס וועט זיין גוט, ישועת ה' כהרף עין, מיר ווארטן אויף א דיבור פון הקב"ה, ס'וועט נישט לאנג געדויערן, ממש אין א רגע כמימרא וועט אלעס ווערן גוט, אלעס וועט זיך איבערדרייען, אלעס וועט שוין זיין אויף העכסטן און אויפן בעסטן אופן וואס קען נאר זיין.

**ויאמר** אלקים יהי אור ויהי אור, מ'זעהט ווען דער אייבערשטער זאגט יהי אור, איז ויהי אור, ווערט לעכטיג. הקב"ה פירט די וועלט אלעמאל, מיר לעבן יעצט דורך - נישט נאר אונז נאר אין די מדינה איז א גרויסע איבערקעניש, איך דארף אייך נישט צו זאגן, יעדער איינער לעבט מיט - דער אייבערשטער פירט די וועלט, און ער מאכט אלעס, ס'זאל רעגענען און ס'זאל שיינען די זון, און ווען ס'זאל זיין א רוהיגע זמן, און ווען ס'זאל זיין א שטורמישע זמן, אלעס, כי הוא אמר ויהי, דער אייבערשטער זאגט און אזוי ווערט דאס. די איבערקעריניש איז נישט פון זיך אליינס, נאר הקב"ה דער

מנהיג העולם, דער בעל הבירה פירט די וועלט, און ער פירט אזוי די וועלט אזוי ווי מ׳זעהט יעצט די גרויסע איבערקערעניש וואס איז דא, מ׳דארף וויסן און חזר׳ן אז דער אייבערשטער פירט די וועלט, און דער אייבערשטער מאכט א רוהיגע זמן און ער מאכט דעם שטורמישען זמן, און די איבערקערעניש וואס איז געווארן, אלעס איז פון יוצר בראשית, און ויאמר אלקים יהי אור, דעמאלטס וועט זיין אור, ס׳וועט זיין לעכטיג.

**די** גאנצע מדינה מאכט יעצט מיט א שווערע זמן, און כלל ישראל וואס וואוינט דא אין דעם גלות אמעריקע, לעבט מיט אזוי ווי יעדער איינער די לעצטע פאר טאג די גשמיות׳דיגע הפסדים, די גשמיות׳דיגע הזיקות, איז באמת אויך געוואלדיג גרויס, אידישע פארמעגנס איז צוגרינד געגאנגען, נישט מ׳האט געקענט ארבעטן, און נישט מ׳האט געקענט פארדינען, פשוט צוגרינד געגאנגען בפשטות שווערע שווערע מיליאנען, איך רעד יעצט פון אידיש געלט וואס איז צוגרינד געגאנגען, דאס איז בגשמיות.

**ברוחניות** האט דאס אויך א געוואלדיגע השפעה, וויפיל תינוקות של בית רבן קענען נישט לערנען אין חדר און קענען נישט גיין אין די תלמוד תורה, וויפיל ישיבות איז צושטערט געווארן די וואך, וואס מ׳לערנט נישט, ס׳נעמט ארום טויזנטער אידישע נפשות, בחורי חמד אין אזא גרויסע שטאט, דאס רירט אן גרויסע מקומות פון אידישע ישובים וואס ס׳האט זיך אלעס אפגעשטעלט, ובתוכם דא אונזער שטאט אויך.

## והגית בו יומ״ם וליל״ה

**ס׳איז** דא א מצות עשה והגית בו יומם ולילה, בפשטות איז די פשט, די מצות עשה איז מ׳זאל לערנען תורה בייטאג און ביינאכט, יומם איז טייטש בייטאג און לילה איז טייטש ביינאכט. מ׳זעהט אבער די גמרא אין אנהייב מס׳ פסחים זאגט, די וועלט ווערט אנגערופן לילה, יענע וועלט ווערט אנגערופן יום.

**ווען** ס׳איז לעכטיג ווען ס׳גייט גוט דאס איז יום, ווען ס׳איז נישט אזוי גוט ס׳איז אומבאקוועם איז לילה, א איד דארף לערנען תורה, ווען ס׳קומט אים אן די לערנען תורה באקוועם, און א איד דארף צו לערנען תורה ווען ס׳איז אומבאקוועם, ס׳גייט נישט אלעס אזוי ווי מען וויל, דאס איז די מצות

עשה פון לימוד התורה, והגית בו יומם ולילה, זאלסט לערנען תורה יומם, ווען ס׳איז טאג ווען ס׳איז לעכטיג ווען ס׳איז וואויל ווען ס׳גייט אלעס גוט, מיט אלע באקוועמליכקייטן, ולילה, מ׳דארף לערנען תורה ווען ס׳איז נישט אזוי באקוועם, ס׳איז נישט אזוי לעכטיג, ווען ס׳איז אביסל טונקל, איז אויך דא א מצוה פון והגית בו יומם ולילה.

**מיר** געפינען זיך יעצט אין אזא מצב, וואס מען דארף מקיים זיין והגית בו יומם ולילה, מ׳דארף לערנען תורה יומם, ווען ס׳איז לעכטיג, לילה ווען ס׳איז נישט אזוי לעכטיג, ס׳איז נישט אזוי באקוועם.

## יש מנהיג לבירה

**דער** אייבערשטער פירט די וועלט, אלעס פירט זיך ווי אזוי דער בוכ״ע וויל, דער בוכ״ע האט געוואלט ס׳זאל זיין א שטורעם, און ער האט געמאכט א שטורעם, ער דרייט איבער די מדינה אזוי כמרקחת, ער וויל ווייזן די אלע חכמים מיט די גרויסע טעכניק, ער שטעלט זיך אהער ווי א גרויסער מענטש, ער האט שוין אויפגעשטעלט, ס׳איז גארנישט, ס׳קומט איין רעגן איין שטורעם אין איין טאג, אלעס שטעלט זיך אפ, אלעס איז כלא היה, אלעס איז גארנישט גארנישט, אלעס וואס דער מענטש האט אהערגעשטעלט, אויפגעשטעלט מיט זיין חכמה, די כוחי ועוצם ידי אלעס שטעלט זיך אפ, אלעס איז גארנישט, דער בוכ״ע פירט די וועלט און ער טוט כרצונו, אמאל איז דאס באקוועם פארן מענטש, און אמאל איז דאס אומבאקוועם.

**א** איד דארף צו וויסן ס׳איז שטענדיג דא א באשעפער, ס׳איז שטענדיג דא תורה ומצות, מ׳דארף לערנען און מקיים זיין מצות ווען ס׳גייט גוט, און אפילו ווען ס׳גייט נישט אזוי גוט, ווען ס׳קומט אן שווער, ס׳איז דא מניעות און עיכובים, דארף מען זיך אויך מתאמץ זיין, מען דארף זיך מער אנשטרענגען, א איד דארף צו זיצן און עוסק זיין בתורה.

## לימוד מוסר השכל על כל ימי החיים

**בכלל** מ׳רעדט צו בחורים ס׳איז אינגע מענטשן, זיי הייבן אן דאס לעבן ווי מ׳זאגט, אביסל וואס מ׳לעבט יעצט מיט, איז א מוסר השכל פאר א מענטש, ער זאל זיך דאס איינבאקן אין מוח, און ער זאל דאס געדענקען אויף

יארן לאנג - יעדער זאגט אז דאס וואס מ׳לעבט יעצט מיט, דאס וועט מען געדענקן יארן לאנג, יא, מ׳דארף דאס טאקע געדענקן יארן לאנג - מ׳דארף זיך ארויס לערנען א מוסר השכל, דאס לעבן גייט נישט אזוי ווי מ׳שרייבט זיך פאר, דאס לעבן איז נישט אזוי ווי מען באשטעלט דאס אזוי און אזוי, מען מאכט מיט אין לעבן אסאך שטורמעס, און אסאך שווערע תקופות, אמאל איז לעכטיג און אמאל איז נישט לעכטיג, מ׳קלויבט זיך גארנישט, מ׳טיילט איין פון הימל יעדן איינעם זיין מוציא, אמאל איז לענגער און אמאל איז דאס קורצער.

**מען** זאגט נאך פון בעש״ט הק׳ ס׳איז דא מ״ב מסעות, יעדער מענטש גייט אדורך אין זיין לעבן מ״ב מסעות, אז מ׳קוקט אריין אין די מ״ב מסעות איז דא איין פלאץ וואס מ׳איז אנגעקומען און ס׳האט געהייסן מרה, א צווייטע פלאץ האט געהייסן מתקה, יעדער איינער פארשטייט אז מתקה איז טייטשט זיס, און מרה איז טייטשט ביטער, ויסעו ויחנו, דער מענטש פארט און ער שטעלט זיך אפ, און ער מאכט א חנייה, אמאל מאכט ער א חנייה אין א פלאץ וואס הייסט מתקה, און אמאל מאכט ער א חנייה אין א פלאץ וואס הייסט מרה, אבער ס׳איז ויסעו ויחנו, ס׳איז א חנייה אבער מ׳גייט פון דעם אוועק, דער אייבערשטער זאל העלפן אז ווען מ׳איז אין מתקה זאל זיין ימים רבים, און ווען מ׳איז אין מרה זאל דאס זיין א קורצע חנייה, אבער יעדער איינער גייט דאס דורך, יעדער קומט אן קיין מרה, און יעדער קומט אן קיין מתקה, יעדער מענטש אין זיין פריוואטן לעבן האט שיינע לעכטיגע זמנים, ווען ס׳שיינט איהם אויף די זון, און יעדער מענטש אין זיין פריוואטן לעבן מאכט מיט שטורמישע תקופות, ס׳גייט נישט אזוי ער וויל, און ער קען נישט האבן וואס ער דארף, און ער האט נישט.

**מ׳דארף** וויסן, א מענטש דארף אזוי צו לעבן אזוי ווי דער אייבערשטער שטעלט דאס אראפ, ווי אזוי דער אייבערשטער פירט די וועלט, אזוי איז דאס און אזוי וועט דאס זיין, און א מענטש קען דאס נישט משנה זיין, מיט זיין גאנצע חכמה און מיט זיין גאנצן כח קען ער דאס נישט איבערדרייען, אזוי וועט דאס זיין פונקטליך אזוי ווי מ׳שרייבט אן פון אויבן, אזוי איז דאס, אזוי גייט דאס לעבן.

## גם זה יעבור

**די** וועלט זאגט נאך פון שלמה המלך, ער האט געהאט א רינגעל, און אויפ'ן רינגעל איז געווען א זיגל, און אויף די זיגל איז געווען דריי אותיות גז"י, האט מען איהם געפרעגט וואס די זיגל איז, האט ער געזאגט א מענטש האט גוטע זמנים ס'גייט איהם גוט, ער פילט זיך אביסל גוט, ער פילט זיך דערהויבן, גז"י איז די ראשי תיבות גם זה יעבור, ער זאל וויסן ער האט א גוטע מינוט, שפיר דיך נישט אזוי בגדול, גם זה יעבור. און אז א מענטש האט א אמאל נישט קיין גוטע מינוט, ער האט עגמת נפש, און ער ווערט פארלוירן, ווי אזוי קען מען דאס אויסהאלטן, האט ער א זיגל גז"י, גם זה יעבור, דאס וועט אויך אדורך גיין - אזוי ווי כ'האב געזאגט ויסעו ויחנו פון מרה, ויסעו ויחנו פון מתקה, קיינער איז נישט שטיין געבליבן נישט אין מרה און נישט אין מתקה, יעדער האט זיך אוועקגעצויגן.

**ס'איז** שווערע זמנים, אבער ס'וועט נישט בלייבן אזוי, ס'וועט בעסער ווערן, אביסל ארויף אביסל אראפ, ס'איז אומבאקוועם, אבער ס'וועט נישט בלייבן אזוי, גם זה יעבור!, דאס וועט אדורכגיין.

**דאס** איז א מוסר השכל, וואס מען דארף געדענקן דאס גאנצע לעבן, יא ס'איז געווען אזא איבערקערעניש, און וואס?, ס'איז אדורך געגאנגען, גם זה יעבור, און אזוי גייט דאס, די זמנים יענע זמנים, ס'גייט אדורך, ווען ס'גייט אביסל גוט דארף מען וויסן ויסעו ויחנו, און ווען ס'איז אומבאקוועם דארף מען אויך וויסן דעם ויסעו ויחנו, מ'ציהט זיך אוועק פון דעם.

**דאס** דארף מען וויסן אין אזא תקופה, מ'גייט אדורך אזא זמן, לאו בכל יומא איתרחש אזעלכע איבערקערענישן, אבער א בחור זאל דאס ארייננעמען אין קאפ אריין, אזוי גייט דאס לעבן, דאס גייט דורך א מענטש אין זיין לעבן, ווי לאנג ס'איז איהם באשערט צו זיין אויף דעם עולם השפל.

**זאל** דער אייבערשטער העלפן אז די חנייה אין מרה זאל זיין בקיצור, און די זמן פון מתקה זאל זיין באריכות.

# מתוך דברות קודש
# בסעודת משתה היין הפורים שנת תש"פ לפ"ק

מיר לעבן יעצט דא אין אזא מצב, מענטשן זענען דערשראקן, מען האט מורא צו פארן, מען האט מורא צו גיין, מען האט מורא צו געבן די האנט, צו טרעפן פרעמדע מענטשן, עס הערשט א גרויסע פחד פון א מחלה.

אמת, מענטשן זאגן ס'איז א אנשטעקיגע מחלה, ווי אזוי שטעקט מען זיך אן די מחלה? אדער פון האנט צו האנט, אדער פון מויל, אן אנשטעקיגע מחלה, און ס'איז שווער זיך אויסצוהיטן, אבער מ'קען זיך אויסהיטן, אז מ'געבט נישט די האנט, מ'קושט זיך נישט, אזוי זאגט מען אָן אז מען זאל אכטונג געבן.

ס'איז דא אסאך אנשטעקיגע מחלות ביי אידישע קינדער, אבער פונדערווייטנס שטעקט מען זיך נישט אן די מחלה, ס'איז נאר פון די נאנט.

ס'איז דא א אנדערע מחלה אויך וואס מען שטעקט זיך אן פונדערווייטנס, די מחלה הייסט די "וואטס-עפס", די "גרופס", די סמארטפאונס, דאס איז אויך א מחלה, מען איז נעבעך קראנק, עדיקטעט צו דעם, ס'ווערט א מחלה, פשוט א מחלה, און מען שטעקט זיך אן איינער פון דעם צווייטן, יענער קען זיין טויזענט מייל ווייט, און מען שטעקט זיך אן איינער פונעם צווייטן.

ס'נעמט אוועק די קאפ, ס'נעמט אוועק די מוח, ווייל מ'איז שטענדיג פארנומען, יעדע מינוט קומט אריין עפעס, און ס'שטערט די פרנסה, במציאות שטערט עס די פרנסה, איך האב געזאגט ווען מען ווערט פטור פון די "מחלה" איז דא "הלחם" איז דא פרנסה, פשוט דער מחלה שטערט די פרנסה.